Doctrina Biblica de Appropriatione et Taxatione Mercium Agriculturae

Pentateuchus

Nunc igitur eligat Pharao virum sapientem et sapientem, et constituat eum super terram Aegypti. Facit hoc Pharao, et constituat praefectos super terram, et colligat quintam partem terrae Aegypti per septem annos fertilitatis. Et congreget omnem cibaria annorum bonorum qui venient, et condat frumentum sub manu Pharaonis, et servet cibum in urbibus. Eritque ille cibarius in repositionem terrae per septem annos famis, qui erunt in terra Aegypti, ne terra fame pereat. Genesis 41:33-36

Genesis 41:48 Venitque et omnem cibum septem annorum, qui fuerunt in terra Aegypti, et in urbibus condita est, omnem cibum agri, qui erat per circuitum urbum, recondens in eisdem.

Coeperuntque septem anni famis venire, sicut dixerat Ioseph: et fames erat in omnibus terris, sed in tota terra Aegypti panis erat. Cum autem fames exhausisset, clamavit populus ad Pharaonem panem petens. Quibus dixit Pharao Aegyptiis: Ite ad Ioseph; et quidquid ipse vobis dixerit, facite. Genesis 41:54-55

17 Ioseph autem patri suo et fratribus suis omnemque domum patris sui tribuit pane pro singulis familiis suis. Deerat enim fames in omni terra, ubi omnes agerrimi praevaluerunt, et oppresserat terram Aegypti et omnem Chanaan prae fame. 20 Congregavitque Ioseph omnem pecuniam quae inventa est in terra Aegypti et Chanaan pro frumento quod emebant: et intulit eam in domum Pharaonis. 21 Cum autem deficeret pecunia in terra Aegypti et Chanaan, venit omnis Aegyptia ad Ioseph, dicens: Da nobis panem: cur moriemur coram te, quia pecunia deficiet? 22 Et dixit Ioseph: Date nobis panem? 23 Da nobis pecora, et dabo vobis alacriter pro iugis, si pecunia deficiet. 24 Adduxeruntque pecora sua Ioseph: deditque eis panem pro equis et ovibus et bobus et asinis: deditque eis panem pro omnibus pecudibus eorum illo anno. 1 Quo transacto anno illo, venerunt ad eum anno secundo, et dixerunt ei: Non celabimus dominum nostrum quod pecunia nostra defecerit: greges quoque pecorum nostrorum sunt domino nostro: nihil aliud remansit in conspectu tuo nisi corpora nostra et terra nostra. Cur moriemur coram te, et nos et terra nostra? Eme nos et terram nostram pro pane, et nos et terra nostra erimus servi Pharaoni: da nobisque semen, ut vivamus et non moriamur, ne terra in desolationem fiat. Emit igitur Ioseph omnem terram Aegypti Pharaoni, vendiderunt enim Aegyptii singuli agrum suum, quia praevaluerat super eos fames: factaque est terra Pharaonis. 2 Transtulitque populum ad urbes ab uno fine termini Aegypti usque ad alterum. Solum terram sacerdotum non emit, quia partem, quam a Pharaone donaverat, habuerunt sacerdotes, qui, dummodo frugebant, a Pharaone dividerent. Propterea non vendiderunt terras suas. Dixit ergo Ioseph ad populum: “En, ego vos hodie emi et terram vestram Pharaoni: en vobis semen, et serite terram. Et erit, cum fruges vestras reddite, dabitis quintam partem Pharaoni, quattuor autem partes erit vobis, ad seminandum agri, et ad cibum vestrum, et familiis

vestris, et ad cibum parvulis vestris. Dixerunt: “Servasti nos: inveniamus gratiam in conspectu domini nostri, et erimus servi Pharaoni.” Et posuit Ioseph in legem super terram Aegypti usque in praesentem diem, ut quinta pars Pharaoni sit, excepta terra sacerdotum sola, quae non facta est Pharaonis. Genesis 47:12-26

Analysis:

Locator: Pharao (Gubernatio / Monarcha / Praeses / Civitas)
Conductor: Agricolae

Minister / Secretarius Agriculturae: Iosephus Zaphnathpaaneah “Seminator”

Assignatio Terrae Agriculturae: Saltem 20% totius areae terrae arabilis esse debet.

Ratio pecuniaria et administratio lucri:
Vectigal et Decima: 20%
(10% pro Pharaone; 10% pro Sacerdotibus - Ecclesiae et agri earum a vectigalibus immunes sunt.)
Salarium Purum Agricolarum: 80%
(40% pro Semine Agri - Seminatione; 40% pro Cibo)

Quaeque urbs suum cibum praebere posse debet.

Ad maximam efficaciam, homines prope copiam cibi habitare debent.

Oeconomia quae cibo non (non auro, non argento, non pecunia, non crypto, etc., sed cibo) sustentatur, tandem collapsura est. Lente sed certo.

Etiam fame, cibus pretium habet et emi debet. Numquam gratuitus est.

Pecunia deficiet durante fame extrema. Alternativa erit ratio permutationis (cibus pro bobus, equis, gregibus, asinis, tempore - opere/servitio). Constitue consilium "NIHIL LABORANDUM NON EDENDUM" (2 Thessalonicenses 3:10).

Quicumque copiam ciborum moderari potest, leges condere et populum regere potest.